

GRONINGER MUSEUM

Korte biografie Claude Vanheye

Claude Vanheye, 50 jaar fotograaf van wereldsterren.

Claude Vanheye liet al op zijn 17e in Londen Pink Floyd en Eric Clapton voor hem poseren en een jaar poseerde Jimi Hendrix exclusief voor hem in Amsterdam. In de jaren zeventig was hij Nederlands' jongste succesvolle fotograaf en toonaangevend in de internationale popscene. Beroemde sterren als Mick Jagger, Frank Zappa, David Bowie, Brian Eno, Chaka Khan, Grace Jones, Kate Bush, Debbie Harry, Patti Smith en Michael Jackson kwamen naar zijn studio in Amsterdam en Los Angeles. Zijn foto's stonden op covers en posters van toonaangevende internationale muziekbladen en op platen- en cd hoezen van onder anderen Tom Waits, The Rolling Stones, Roxy Music, Led Zeppelin, George Benson, Kate Bush, Blondie en Jimi Hendrix.

Vanheye fotografeerde en ontwierp ook honderden platenhoezen van Nederlandse artiesten, van Boudewijn de Groot, Bram Vermeulen, André van Duin en Koot en Bie tot Cuby & The Blizzards, Focus, Golden Earring en Doe Maar. En van The Cats, George Baker Selection en Willeke Alberti tot Yuri Egorov en Emmy Verhey.

Toen hij in mei 1968 voor zichzelf begon, specialiseerde hij zich als eerste in het fotograferen van de toen opkomende, veelal jonge popmusici. Als staffotograaf van het populaire muziekblad Muziek Express van impresario Paul Acket (later Mojo Concerts), mocht hij bij alle concerten op het podium, in de kleedkamers en bij tv opnamen fotograferen. In die kleedkamers en tv studio's leerde hij de artiesten persoonlijk kennen en was daardoor in de gelegenheid hen uit te nodigen naar zijn studio te komen, waar hij de regie zelf in handen had. Al gauw kozen de platenmaatschappijen om hun grote muzikanten door Claude Vanheye te laten fotograferen.

In 1969 zijn *Fleetwood Mac* en *Ike & Tina Turner* de eerste buitenlandse artiesten die langskomen in zijn toen eerste eigen fotostudio in Amsterdam. De Turners zijn zeer gecharmeerd van hem en nodigen Vanheye op hun beurt uit om naar Los Angeles te komen, waarna hij al snel dezelfde manager krijgt als *Frank Zappa* en *Tom Waits*. Zo gaat het balletje internationaal heel snel rollen: Hij leert *David Geffen* kennen, jonge beginnende manager van de aangekondigde supergroep *Crosby, Stills & Nash*, die hem uitnodigt de groep bij hen thuis in Laurel Canyon te fotograferen. Hier zijn zij druk aan het repeteren voor hun nu memorabele eerste concert op het legendarische Woodstock Festival. Op hun verzoek maakt hij en passant ook een paar foto's met 'een bevriende muzikant'. Dit blijken later de allereerste groepsfoto's van Crosby, Stills & Nash met Neil Young te zijn, Claude's eerste wereldscoop; hun eerste LP in deze bezetting, *Déjà Vu*, zou pas een jaar later uitkomen.

In 1974 krijgt hij van niemand minder dan *Albert Grossman*, de roemruchtige manager van oppergod Bob Dylan, zijn eerste Amerikaanse opdracht: een gestyleerde studiosessie van zanger/multi instrumentalist Todd Rundgren, waarvoor de beroemde New Yorkse glamrock makeup artist Nicky Nichols in San Francisco wordt ingevlogen. Tot op heden is hij nog steeds bevriend met Todd Rundgren.

Voor veel artiesten was een bezoek aan de fotostudio van Vanheye in de Amsterdamse Jordaan vaak een feestje. Hij verwent zijn gasten graag met verse vruchtensapjes, lekkere -vaak zelf gemaakte- hapjes en alcoholische versnaperingen; alles op mooi aangeklede tafels en begeleid door zorgvuldig op de gast uitgekozen muziek. 'Meestal begon ik met zachte pianomuziek van Erik Satie of Keith Jarrett, gevolgd door mijn favoriete songs van bij voorbeeld Joni Mitchell, Bonnie Raitt, Roxy Music, Jackson Browne, Lou Reed, Ry Cooder en Jacques Brel, ook Prokofiev, Sjostakovitsj of Mozart, maar *altijd* Aretha Franklin en *What's Going On* van Marvin Gaye! Tegen de tijd dat James Brown, Chaka Khan & Rufus en The Jacksons werden gedraaid, stonden we met zijn allen te dansen. Iedereen ging altijd heel vrolijk en voldaan de deur uit, soms ook midden in de nacht en aangeschoten.' Velen zijn als vriend teruggekomen of nodigden Claude uit om bij hen thuis te komen. Zoals Bryan Ferry en George Harrison in London en Tina Turner, Frank Zappa, Crosby Stills & Nash, Tom Waits, Alice Cooper en Michael Jackson in Los Angeles.

In mei 1977 waren *The Jacksons* in zijn Amsterdamse studio. Na een moeizame fotosessie van vier uur, wilden de Jackson broers Jackie, Tito, Marlon en Randy terug naar hun hotel, terwijl Michael graag wilde blijven. Die middag liet Vanheye Michael zijn pittoreske buurtje in de Jordaan zien. Hij vond het *not done* om artiesten te fotograferen als hij privé met ze op straat liep en maakte daarom alleen bij Michael's vertrek een laatste 'snapshot' op de Lauriergracht. '*This one is for you, Michael!*' had hij geroepen toen hij, nog voordat Michael er erg in had, de foto uit de losse hand maakte. Deze foto, waarin hij gelukkig en nog zo puur in zijn eigen wereld wegdroomt, is ondertussen in meer dan honderd landen in de media geweest en hangt ingelijst over de wereld verspreid in bedrijven, musea, tophotels en bij mensen thuis. Ook bij Michael's moeder Katherine en haar familie. Door de vele publicaties van de foto na Michael Jackson's overlijden in 2009, zocht zijn oudste broer Jackie na 32 jaar weer contact met Claude.

In 2012 kwamen de vier broers speciaal voor hem naar Nederland om zijn Amsterdam Museum tentoonstelling in hotel The Grand te openen. De dag na deze openingsparty maakte Claude na al die jaren nieuwe groepsfoto's van The Jacksons. Deze foto's zijn nu al vijf jaar de exclusieve imagefoto's waarmee de legendarische groep zich internationaal presenteert op hun websites, concertposters en billboards, programmaboeken en alle merchandise artikelen.

Wereldsterren of beginnende Nederlandse artiesten, iedereen werd in zijn studio warm onthaald en in de watten gelegd. Claude Vanheye is in de mens achter de artiest geïnteresseerd, meer dan in roem en status. Met wederzijds vertrouwen en respect hoopt hij samen tot een mooi en bijzonder eindproduct komen.

Hij registreert een aanwezigheid en waarheid en verbindt daardoor de uiterlijke verschijning van de artiest met de ware ziel in de persoon. Het is de kunst van de eenvoud en zijn zielsverwantschap met de geportretteerde, die de kijker voelt en ervaart.

In Nederland zijn Vanheye's foto's tentoongesteld geweest in onder andere het Stedelijk Museum, Museum Fodor, Amsterdam Museum, De Nieuwe Kerk, Beurs van Berlage en Christie's in Amsterdam, in de Kunsthal en Ahoy in Rotterdam en in de Grote Kerk in Naarden en Nijmegen.

Claude Vanheye in de modewereld

In de de 80er en 90er jaren ontwierp en produceerde Vanheye samen met zijn vrouw en zakenpartner Carla van der Vorst hun succesvolle modelabel Carla V. Samen hadden zij hun eigen Design Studio Store, waar ze naast hun eigen label ook de couture van Kansai Yamamoto en Thierry Mugler in Nederland introduceerden. De door Claude met hulp van architect Koen van Velsen ontworpen opzienbarende eerste Studio Design Store van plusminus 500m² was in Hilversum gevestigd, werd frequent bezocht door klanten uit de theater-, film- en televisiewereld en kwam twee tot vier keer per week in diverse tv programma's. In 1985 openden zij hun Carla V. pilote store aan het Amsterdamse Rokin. Ook Diana Ross en Dionne Warwick waren daar vaste klant en wereldwijd enthousiaste 'Carla V. ambassadeurs'. In de clip van het beroemde "We Are The World", zijn zowel Ross als Warwick gekleed in Carla V's kleding. Hun collecties werden via een showroom in Parijs ingekocht door toonaangevende modezaken uit o.a. New York, Beverly Hills, Hollywood, Berlijn en Dusseldorf.

Vanheye werkte tegelijkertijd ook in Parijs en Milaan als fotograaf en redacteur van Avantgarde en Italie Magazine met en voor beroemde modeontwerpers als Thierry Mugler, Jean-Paul Gaultier, Gianni Versace en Dolce & Gabbana. Supermodellen als Linda Evangelista, Cindy Crawford, Naomi Campbell, Eva Herzigova, Carla Bruni en Claudia Schiffer waren voor hem toen de popsterren van weleer.

DVOTION, portretten van Top DJ's

In de laatste jaren heeft Claude Vanheye een opmerkelijke serie portretten van wereldbekende dj's gemaakt, die onder de verzamelnaam *DVOTION* internationaal geëxposeerd zal worden.

De manier van fotograferen van de dj's is totaal tegengesteld aan hoe Vanheye altijd gewend is te werken.

Bij zijn werk is voor hem altijd eerst het persoonlijke contact, wederzijds vertrouwen en respect heel belangrijk. Hij bepaalt als regisseur in 99 van de honderd gevallen hoe de gefotografeerde moet kijken en bewegen. Uitdrukking, kleding, visagie, decor en vooral het licht, alles is dan door hem bepaald. Maar de dj foto's heeft hij op volstrekt tegenovergestelde wijze gemaakt. 'Ik ben nu schijnbaar alleen een voyeur die niets te zeggen heeft. *Schijnbaar*, want ik bepaal natuurlijk nog altijd wel zelf op welk moment ik de foto maak.'

Vanheye wil persé niet, zoals de doorsnee dj-fotograaf nastreeft, zoveel mogelijk dynamiek in het beeld leggen, maar juist totale verstilling, een *freeze frame* waarin de dj bevroren is in het moment, hierdoor lijken het vaak Renaissance-portretten, met romantische en soms zelfs satanische uitdrukkingen.

De kijker zal de geëxposeerde foto's waarschijnlijk als 'eenvoudige studioportretten' ervaren, zonder te vermoeden dat de beelden van de energieke en vaak zeer druk bewegende dj's in actie, vanaf zo'n dertig tot vijftig meter afstand zijn geschoten en niet zelden vanaf een plek tussen de verhitte golvende dansende menigte.

En altijd onder onvoorspelbare wisselende lichtomstandigheden: van spectaculair uitgelichte shows in de mainstream - EDM (Electric Dance Music) scene tot erbarmelijk slechte lichtomstandigheden bij Techno-Dance zoals bij voorbeeld bij Awakenings; in deze scene is het not done om op een uitgelichte Bühne te draaien; de dj's zijn dan veelal verlicht door een kleine lichtbron die te vergelijken is met het licht van hooguit vier kaarsen. 'Met de nieuwste lichtgevoelige camera's en lenzen van Nikon kan ik nu met 1/1000ste seconde en lichtwaarden tot 50.000 ISO (!) er net nog iets van maken. Een gigantische uitdaging en spanning, want flitslicht wil ik persé niet gebruiken.'

Claude Vanheye heeft de periode van gabber- en housemuziek helemaal aan zich voorbij laten gaan; hij werkte toen in de top van de Parijse en Milanese modewereld en daar was deze muziek nog niet echt doorgedrongen. Op

zijn modeshows draaide hij nog Miles Davis, Pink Floyd, Rolling Stones en Depeche Mode (Later zou dance de muziek op de catwalk worden)

Pas in 1998 kwam Vanheye in aanraking met de voor hem toen nieuwe wereld van dance door de groep Faithless in Paradiso, waar hij zijn studio had geïnstalleerd om een groepsfoto van hen te maken. Bij het concert werd hij gegrepen door de kracht van hun charismatische rapper/zanger Maxwell Frazer. 'Ik was nog nooit eerder zo onder de indruk geweest van hoe muzikanten hun publiek in trance kunnen krijgen. De vloer golfde!'

Daarna bezocht hij regelmatig het dance-spektakel Sensation in de Amsterdamse Arena, maar al die jaren wist hij nooit hoe hij dat wat hij zag, ook op zijn eigen wijze kon vastleggen.

In 2014 fotografeerde Vanheye op Sensation voor het eerst met nieuwe Nikon 300 en 400mm lenzen, die hij eigenlijk aan het uittesten was voor een andere opdracht. Hij kon toen de dj (Fedde Le Grand) van dichtbij volgen en wist op dat moment onmiddellijk hoe hij de dj's daarna altijd zou willen vastleggen.

Hij dacht terug aan die eerste keer met Faithless en beïnvloed door hun nummer 'God Is A Dj' ziet hij de dj als een moderne hogepriester die het publiek bekeert, zelfs hypnotiseert. Zó zou hij ze altijd vastleggen en zo ontstond ook de titel van zijn project *DVOTION*, toewijding.

Met de tentoonstelling in het Groninger Museum is Claude Vanheye zeker niet gestopt met het fotograferen van dj's: steeds meer foto's zullen worden toegevoegd aan het project *DVOTION* dat een internationaal reizende expositie van zijn dj portretten is. Een wereldpremiere voor het Groninger Museum!

De tentoonstelling *DVOTION* van Claude Vanheye is te zien van 17 januari t/m 24 maart 2019.

////////////////////////////////////

Noot voor de redactie

Voor meer informatie over Claude Vanheye, de tentoonstelling en beeldmateriaal kunt u contact opnemen met de afdeling Communicatie, PR en Marketing van het Groninger Museum:

Karina Smrkovsky ksmrkovsky@groningermuseum.nl 050 3666 512

Voor meer informatie over ESNS kunt u contact opnemen met de Marketing Manager van ESNS:
Jildau Stoelwinder jildau.stoelwinder@esns.nl 06 16307799